

007 nabylo účinnosti
dne 10.2.2014 Grg'ol

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: posta@mkcr.cz

Zveřejněno dne: 21.1.2014

Sejmuto dne: 10.2.2014

Č. j.: MK 2863/2014 OPP

Opatření obecné povahy č. 3/2014 , o prohlášení části krajinného celku - území Hornické kulturní krajiny Háj – Kovářská – Mědník za památkovou zónu

Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., a § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vydává opatření obecné povahy, kterým

prohlašuje

část krajinného celku - území Hornické kulturní krajiny Háj – Kovářská - Mědník (okres Chomutov): Katastrální území: k.ú. Kovářská (671509), k.ú. Měděnec (692549), k.ú. Horní Halže (692522), k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem (687049)

za památkovou zónu.

Článek 1 Předmět ochrany

Předmětem ochrany v památkové zóně Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská – Mědník je montánní krajina dokladující způsob těžby a zpracování rud s mimořádnou koncentrací pozůstatků po montánní činnosti, jejímiž kulturními hodnotami jsou zejména vrch Mědník se štolami Marie Pomocné a Země zaslíbená a povrchovými pozůstatky hornické činnosti, zejména zabořenými ústími šachet a odvaly, dále řídké horské smrčiny s pasekami

a rašeliništi, rozsáhlé louky v okolí drobných sídel nesoucí znaky reliktní montánní krajiny a areál vápenky v Háji u Loučné pod Klínovcem včetně přilehlého lomu.

Článek 2

Podmínky ochrany

1) K zajištění památkové ochrany památkové zóny a jejího prostředí, které se sídly, architektonickými soubory, jednotlivými památkovými objekty, strukturou pozemků, komunikacemi, vodními plochami, vodními toky, trvalými porosty, zachovalými starými důlními díly s nadzemními stavbami a pozůstatky po montánní činnosti vykazují významné kulturní hodnoty, se stanovují tyto podmínky ochrany:

- a) využití pozemků musí být v souladu s jejich historickým charakterem a kapacitními a technickými možnostmi,
- b) veškeré úpravy veřejných prostranství, ploch, staveb a objektů v zastavěném území památkové zóny a veškeré zásahy v nezastavěném území památkové zóny nesmí poškodit předmět ochrany a musí směřovat k zachování kulturních hodnot památkové zóny vymezených v článku 1,
- c) při rozhodování o nové výstavbě, modernizaci objektů a přestavbě musí půdorysné a výškové uspořádání staveb, hmotové řešení objektů, členění fasád a použité materiály respektovat charakter a měřítko dochované zástavby charakteristické pro obec, na jejímž území se památková zóna nachází. Významné dominanty v území a pohledy na ně musí být zachovány.

2) Podmínky ochrany památkové zóny stanovené v odstavci 1 se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy.

Článek 3

Vymezení hranice památkové zóny

Hranice začíná v k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem na severní straně p.p.č. 972. Hranice pokračuje v k.ú. Kovářská, kde vede podél p.p.č. 824/9, přechází vodoteč p.p.č. 970/2, pokračuje podél p.p.č. 794/5 a dále vede východním směrem podél komunikace p.p.č. 997, vede podél p.p.č. 876, 996, 995, pokračuje podél p.p.č. 791/1, přetíná vodoteč p.p.č. 879/2, pokračuje opět podél p.p.č. 791/1, přetíná cestu p.p.č. 889/1, opět vede podél 791/1, 791/6, přetíná p.p.č. 941/2, pokračuje podél p.p.č. 994, 780/2, hranice přetíná p.p.č. 938/2, pokračuje podél p.p.č. 772/5, 938/2, 780/2, přechází p.p.č. 939/2, 772/2 a 939/2. V k.ú. Měděnec hranice vede po hranici katastrálního území, tj. podél p.p.č. 451/3, 429/3, 445/4, 445/6, opět podél p.p.č. 445/4, dále pokračuje podél p.p.č. 445/5 a 424/1. Přechází těleso trať Chomutov – Vejprty p.p.č. 429/3 a dále podél p.p.č. 398, 351/1, 351/3, 320, 594/3, 321, 292, 294, 321, přechází komunikaci p.p.č. 620, pokračuje podél p.p.č. 367/4, přetíná cestu p.p.č. 623/8 ve dále podél p.p.č. 361/1, 582/1, 466, 579/2, 492/3, 537/13, 537/12 a 525/1. Hranice přichází do k.ú. Halže a vede podél p.p.č. 7,10, pokračuje na sever podél cesty p.p.č. 804, od ní se odklání směrem západním podél p.p.č. 21, přetíná vodoteč p.p.č. 799/1, pokračuje podél hranice p.p.č. 22/1. Přichází do k.ú. Kovářská a vede podél p.p.č. 784, přechází komunikaci p.p.č. 986 a pokračuje západním směrem podél silnice Měděnec – Boží Dar na hranici katastrálního území. Hranice přechází do k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem a pokračuje stále po silnici západním směrem podél p.p.č. 1123/1, tuto komunikaci překračuje u cesty p.p.č. 1165

a pokračuje podél ní na sever, kde na křižovatce cest tuto opouští a pokračuje dál podél p.p.č. 1008 severozápadním směrem, přetíná cestu p.p.č. 1009, pokračuje podél p.p.č. 1007, přetíná vodoteč p.p.č. 1161, pokračuje západním směrem podél cesty p.p.č. 1006, stáčí se severovýchodním směrem po cestě p.p.č. 1002/1, přetíná komunikaci p.p.č. 1168/1 a pokračuje podél cesty p.p.č. 1002/2 k silnici p.p.č. 1168/1, po které vede nejdříve severovýchodním a později severním směrem k výchozímu bodu na p.p.č. 972, kde se hranice uzavírá.

Hranice území památkové zóny je orientačně graficky znázorněna na mapě uvedené v příloze k tomuto opatření obecné povahy.

(Zpracováno podle právního stavu ke dni 31. 5. 2013.)

Článek 4 Účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením § 173 odst.1 správního řádu patnáctým dnem ode dne jeho zveřejnění.

Článek 5 Poučení

Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může podle § 173 odst. 1 správního řádu každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. Proti prohlášení památkové zóny vydanému formou opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu podat opravný prostředek.

Odůvodnění

A. Textová část

Ustanovení § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje část krajinného celku, který vykazuje významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Pro prohlášení památkové zóny je podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, určující charakteristika významných kulturních hodnot území, vymezení hranice památkové zóny, popis předmětu ochrany, stanovení podmínek pro stavební a další činnosti směřující k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

Opatření obecné povahy je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky, respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a opatření obsažená v tomto opatření obecné povahy neporušují ústavní principy rovnosti v právech a zákazu retroaktivity.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo *k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celku za památkové zóny*. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části

s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, ale ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo kultury pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy se na rozdíl od vyhlášky podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleznost ÚS sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn. že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu. Nutno dodat, že opatření obecné povahy je nový institut zakotvený ve správním řádu s účinností od roku 2006, přičemž Ministerstvo kultury od roku 2005 nepřistoupilo k vydání žádné vyhlášky o prohlášení území za památkovou zónu. Předložený návrh o prohlášení památkové zóny je tedy první od právní existence opatření obecné povahy.

Navrhované opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlašování památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Důvody k prohlášení památkové zóny

Základem pro vymezení území památkové zóny byl provedený terénní průzkum a zpracování vědeckých projektů pro dotčené území. Podkladem pro definování zásad urbanizace a hospodaření v území krajinných památkových zón a navržení krajinářských, urbanistických a architektonických regulativů včetně definování nedovolených zásahů v předmětných územích jsou závěry odborných pracovních skupin, ustavených za účelem zpracování podkladů pro návrh nové památkové zóny, a provedených studií. Pro účely česko-německé sériové nominace na Seznam světového dědictví UNESCO Hornická kulturní krajina Krušnohoří byl na základě terénního průzkumu a odborných studií proveden výběr historicky významných celků k prohlášení za památkové zóny. Za Karlovarský kraj byly vybrány dva krajinné celky k prohlášení za památkové zóny, a to Hornická kulturní krajina Abertamy-Boží Dar-Horní Blatná a Hornická kulturní krajina Jáchymov, za Ústecký kraj se jedná také o dva krajinné celky, kterými jsou Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská – Mědník a Hornická kulturní krajina Krupka.

Problematika byla průběžně konzultovaná s dotčenými kraji, městy, obcemi a odbornou organizací státní památkové péče - Národním památkovým ústavem, který zpracoval podkladové materiály. Protože se návrhy dotýkají česko-německého sériového statku

Hornická kulturní krajina Krušnohoří nominovaného na Seznam světového dědictví UNESCO, byla problematika konzultovaná také na mezistátní úrovni.

V případě, že by nedošlo k prohlášení území za památkovou zónu, hrozila by nedostatečná ochrana dokladů o životě našich předků pro budoucí generace, v tomto případě poznání všech aspektů montánního regionu a jeho kultury a zejména dopadů rudného dolování na montánní a monetární dědictví světového rozměru. Rizikem s tím spojeným může být, že se dostaneme do rozporu se zájmy státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb. i mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy, Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví a Evropská úmluva o krajíně.

Území Hornické kulturní krajiny Háj – Kovářská – Mědník představuje svébytnou kapitolu o původu a vývoji uceleného hornického regionu. Krajina a památky na těžbu a zpracování rud, dochované v podstatě ve stavu po skončení těžby, poskytují komplexní náhled do specificky jedinečného světa obyvatel s montánní činností spojených. Podíl na spoluvytváření kulturní krajiny má vedle montánní i stavební činnosti člověka také dochované nedotčené přírodní bohatství Krušných hor s mimořádně hodnotnou florou a faunou.

Účelem prohlášení památkových zón Hornické kulturní krajiny Krušnohoří je zvýšená ochrana krajiny s kulturně historickými hodnotami souvislého území v okolí těchto sídel, utvářená po staletí trvající hornickou činností a navazujícími lidskými aktivitami. Vzájemně pohledově či funkčně provázané stavební památky a jejich vazba na přilehlou krajinu, spolu s umělými terénními útvary projevujícími se v reliéfu krajiny vyžadují ochranu formou spojitého území.

Definování podmínek pro zásahy v rámci stavební a jiné činnosti (včetně hospodaření v lesích a na zemědělské půdě) v památkové zóně přispěje v praxi k lepší péči o montánní dědictví a zejména ke zlepšení vynutitelnosti práva. Především se tak konfliktním situacím při projednávání investorských záměrů a záměrů stavebních úprav. Nedovolené zásahy do území v rámci stavební a jiné činnosti, které jsou v rozporu s požadavky na jejich ochranu, se rozumí jejich poškozování a ničení kulturně historických hodnot v území. Veškeré záměry je nutno posuzovat ve vztahu k montánnímu dědictví. Stávající forma výkonu památkové péče v územích s plošnou památkovou ochranou se nemění.

Charakteristika předmětného území

Území památkové zóny Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská – Mědník v Krušných horách zahrnuje rudní revíry v okolí historického horního města Měděnec. Území má geomorfologicky jednotný charakter náhorní paroviny ve výškách od 800 do 900 m.n.m., nad kterou vystupuje soliterní vrch Mědník severně od jádra města Měděnec, který tvoří pohledové i významové jádro této památkové zóny. Krajina je pokryta převážně řídkými horskými smrčínami s četnými pasekami a rašeliníšti, v okolí drobných sídel jsou pak rozsáhlé louky. Území jen zdánlivě přírodní povahy však zároveň nese výrazné znaky reliktní montánní krajiny. Po celé ploše území jsou rozprostřeny dochované pozůstatky po hornické činnosti, jako jsou štoly, zabořená ústí šachet, haldové tahy, pinky apod., nejvíce soustředěné jsou v lokalitě vrchu Mědníku. Významným dokladem historie hornického regionu jsou i báňská díla zachovaná pod zemí, kterých po sobě minimálně sedm staletí hornické a hutnické činnosti zanechalo velké množství.

Nerostné bohatství, které bylo na území po staletí dobýváno, představují bohatě zastoupené skarny, neboli metamorfované horniny obsahující četné polohy rud – především rud mědi a železa, ale i stříbra a dalších kovů.

V blízkém okolí obce Kovářská a navazující krajině nalezneme také pozůstatky důmyslných vodohospodářských staveb. Jihozápadně od Kovářské se v torzálním stavu dochovala další unikátní technická památka, tzv. Buquoyská vápenka. Byla vystavěna u místního ložiska vápence, který se v Krušných horách vyskytuje velmi vzácně. Vápenka významně doplňuje typologické spektrum výrobních a zpracovatelských staveb Krušnohoří, včetně své charakteristické polohy vzdálené od zastavěné části území, v blízkosti ložiska a historické transitní cesty.

Zcela mimořádnou montánní památkou je vrch Mědník s autentickými důlními díly a téměř neporušenou montánní krajinou vzniklou během několika set let intenzivní těžby. Na svazích tohoto pahorku, vypínajícího se zřetelně nad okolní planinu, se nachází na 70 větších i menších štol a šachet.

Město Měděnec, které se nalézá již mimo vlastní území navržené památkové zóny, je typickým reprezentantem krušnohorských horních měst zakládaných v 16. století po nálezu rud přesně podle vyměřeného plánu. I přes ne zcela dochovanou původní strukturu sídla zůstal jeho historický urbanistický koncept zachován a podobně jako řada dalších sídel představuje doklad renesančního osídlení skupinou pravidelně ortogonálně založených hornických měst, výrazně spoluvytvářejících charakter montánní krajiny Krušnohoří. Mezi podobná renesanční horní města v tomto i v sousedních regionech řadíme např. Výsluní, Mikulov, Boží Dar, Horní Blatnou a další.

Přínosy památkové zóny pro region

Hlavním cílem prohlášení krajinných památkových zón Krušnohoří je poskytnout obraz procesu přeměn krajiny rudnou těžbou a jejich dopadů na okolní prostředí včetně vlivů hornictví na ekonomické, kulturní a sociální oblasti života po mimořádně dlouhé historické období, a to od začátků těžby ve 12. až do 20. století.

Lze konstatovat, že na území Krušných hor, tedy i v tomto území, je poměrně vyšší turistický ruch, a to především v zimních střediscích. Po prohlášení území za památkovou zónu, resp. v případě, že bude toto území zapsáno na Seznam světového dědictví UNESCO, se předpokládá zvýšená návštěvnost tohoto území rovněž v období duben - říjen, ale nepředpokládá se neúnosná koncentrace návštěvníků v některých lokalitách. Protože je poměrně dobrá dopravní dostupnost daného území, přínosem bude zvýšené využití dopravního spojení kromě zimního období i v ostatních ročních obdobích. Stejně tak se předpokládají přínosy ve vztahu k ubytovacím a stravovacím zařízením v daných oblastech a počítá se s jejich zkvalitňováním i rozšiřováním. Plánuje se zřízení dalších infocenter, zpřístupnění dalších prohlídkových štol, ve kterých se návštěvníci budou moci seznámit s historií těžby a technikami dobývání rud v různých etapách vývoje krušnohorského hornictví, a zřízení dalších naučných stezek. Výše uvedené přínosy budou mít příznivý dopad na vytvoření nových pracovních míst. Propagace území je zajištěna prostřednictvím informačních portálů, vydáním nových průvodců, realizací akcí apod.

Turismus má navíc obecně relativně vysoké multiplikační efekty v území – a to zejména z hlediska zaměstnanosti. Vyhlášení památkových zón by mělo umožnit rozšíření turistické

sezóny v dané oblasti i mimo zimní měsíce, což by mělo přispět minimálně ke snížení sezónní nezaměstnanosti v regionu (v terciárním sektoru mimo lyžařskou sezónu) – což pro region rozhodně bude znamenat přínos.

Dopady na lesní hospodaření ve vztahu k hornické kulturní krajině

V článku 2 Podmínky ochrany je v odstavci 2 uvedeno, že podmínky ochrany památkové zóny stanovené v odstavci 1 se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodáří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy. Tím je deklarován právní stav, který je poněkud nepřehledně kodifikován v právních normách tak, aby bylo postaveno najisto, že lesní hospodaření nebude prohlášením znemožněno, protože ochrana montánního kulturního dědictví není s hospodářskou lesní činností v rozporu. Podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17). Lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy jsou nástrojem cílevědomého hospodaření v lesích, podávají všestranný obraz o současném stavu lesů, určují na základě nejnovějších poznatků cíle a úkoly hospodaření v lesích, a to zejména z hlediska pěstování a ochrany lesů, těžby dříví a ostatních funkcí lesa. Ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. se na lesní hospodaření nevztahuje, jak bude podrobněji vysvětleno níže, přičemž opatření obecné povahy nemůže mít větší právní sílu než zákonný předpis. Z dikce § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. a zaměření lesních hospodářských plánů, příp. osnov, je zjevné, že se nejedná o činnosti stavební apod. Nejedná se ani o úpravu dřevin ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., protože termín „úprava dřevin“ je zde legislativní zkratkou s přesným výkladem, který lesní hospodaření nezahrnuje. Při použití legislativní zkratky platí, že její obsah se vymezuje na prvním místě, kde se objevuje, a dále při jejím použití v dalším textu zákona již má takto stanovený obsah. Její obsah se pro další jednotlivá ustanovení nově nevymezuje. V tomto případě je pojem „úprava dřevin“ poprvé použit v ustanovení § 6a odst. 1 a na dalších místech, kde se tento pojem používá [§ 14 odst. 2 a odst. 7, § 17 odst. 1, § 35 odst. 1 písm. h) nebo § 39 odst. 1 písm. g)] již tento obsah pojmu znovu vymezován není a pojem musí být používán v rozsahu a podobě tak, jak byl vymezen na místě prvního použití. Ustanovení § 6a odst. 1 předpokládá, že pojem úprava dřevin se vztahuje výlučně k veřejným prostranstvím, a že úpravou dřevin je pouze kácení a výsadba dřevin na těchto prostranstvích. Jinými slovy úpravou dřevin není „pěstování a ochrana lesů, těžba dříví a zachování ostatních funkcí lesa“ – bez ohledu na intenzitu ani jakýkoli zásah na dřevinách (včetně kácení a výsadby) na místech, která definičně nespádají pod pojem „veřejného prostranství“ – to vymezuje ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení zákona o obcích jsou veřejným prostranstvím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení. Pojmově tedy veřejné prostranství není lesem, kdy pojem les je speciálně vymezen v § 2 písm. a) a b) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Podle citovaných ustanovení lesního zákona se rozumí lesem lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa, přičemž funkcemi lesa jsou přínosy podmíněné existencí lesa, které se člení na produkční a mimoprodukční. Pokud by tedy pod pojem „úprava dřevin“ mělo spadat i hospodaření

v lesích, musela by se tato skutečnost promítnout do zmíněné legislativní zkratky, což se však nestalo a ani nebylo zákonodárcem zamýšleno.

Rovněž se nejedná ani o terénní úpravy, protože tento pojem je definován v zákoně č. 183/2006 Sb., stavební zákon, v platném znění, když § 3 odst. 1 uvádí, že terénní úpravou se pro účely tohoto zákona rozumí zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, například skladovací a odstavné plochy, násypy, závážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu.

Na lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy mohou být kladeny požadavky památkové péče již ve fázi jejich zpracování tak, aby se předešlo případným nesrovnalostem při ochraně kulturního bohatství v průběhu vykonávání lesního hospodaření, a to na základě ustanovení § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., kde je uvedeno, že obecní úřad obce s rozšířenou působností zabezpečuje předpoklady pro komplexní péči o kulturní památky a nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu (§ 17), a v souvislosti s tím vydává jako dotčený orgán na návrh nebo z vlastního podnětu závazné stanovisko a poskytuje další podklady do řízení vedených jinými správními úřady než orgány státní památkové péče podle zvláštních právních předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému, tedy k tomu, že lesní hospodaření nepředstavuje zásah do památkové podstaty území, nevznikají zde žádné náklady ani přínosy spojené s jeho realizací, neboť v daném případě nejde o vynětí z regulace, ale o výslovné deklarování skutečnosti (vymezené na úrovni zákonů), že právní regulace vyplývající z tohoto opatření obecné povahy nepřekračuje zákony danou mez ingerence památkové péče do hospodaření s lesy.

Ostatní

Opatřením obecné povahy jsou přímo dotčeny:

- obce, na jejichž území se památkové zóny rozkládají,
- orgány památkové péče, které jsou podle zákona příslušné k vydávání závazných stanovisek (obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady) a jejich nadřízené orgány (Ministerstvo kultury),
- fyzické a právnické osoby – vlastníci (správci, uživatelé) nemovitostí, stavebníci.

Nepřímo dotčeným subjektem je Národní památkový ústav, který jako odborná organizace zřízená Ministerstvem kultury zajišťuje podporu státní správy v oblasti ochrany zájmů památkové péče.

V území navrženém k prohlášení za památkovou zónu je prohlášeno 12 nemovitých kulturních památek. Tím, že bude za památkovou zónu prohlášena Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská – Mědník, předpokládá se nárůst cca 15 závazných stanovisek ročně.

Pokud se týká korupčních rizik, z praxe nejsou známy žádné korupční kauzy, které by se týkaly výkonu veřejné správy v oblasti státní památkové péče. V případě provázaného systému výkonu veřejné správy, který je založen na skutečnosti, že podklady pro vydávání závazných stanovisek vytváří odborná organizace, závazné stanovisko vydává orgán

památkové péče a na jeho základě následně rozhoduje stavební úřad, vzniká poměrně malý prostor pro korupční jednání. Veškeré postupy správních orgánů jsou dostatečně upraveny související legislativou, nedochází ke koncentraci pravomocí, je vykonávána kontrolní činnost.

B. Grafická část

Grafickou část tvoří orientační mapa a podrobná mapa.

Orientační mapa území památkové zóny je uvedena v příloze k tomuto opatření obecné povahy.

Podrobnou mapu památkové zóny Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská – Mědník zpracuje odborná organizace památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Ústeckého kraje, Městského úřadu Kadaň a u dalších obcí, na jejichž území se památková zóna nachází.

K postupu vydání opatření obecné povahy dle části šesté správního řádu:

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním Ministerstvo kultury projednalo s dotčenými orgány, kterými byla všechna ministerstva, Český báňský úřad, Český úřad zeměměřický a katastrální, Veřejný ochránce práv, Krajský úřad Ústeckého kraje, Městský úřad Kadaň, Obec Kovářská a Obec Měděnec.

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním byl zveřejněn na úřední desce Ministerstva kultury ve lhůtě od 14. 11. 2013 do 2. 1. 2014 a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se opatření obecné povahy týká, a současně byl návrh zveřejněn i způsobem umožňujícím dálkový přístup. V souladu s ustanovením §172 odst. 4 správního řádu mohly dotčené osoby, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohly být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit písemné připomínky ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění k Ministerstvu kultury. V souladu ustanovením § 172 odst. 5 správního řádu mohli vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohly být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, podat proti návrhu opatření obecné povahy ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění písemně odůvodněné námitky k Ministerstvu kultury.

K návrhu opatření obecné povahy nebyly ve stanovené lhůtě 30 dnů uplatněny žádné připomínky.

K návrhu opatření obecné povahy byly ve stanovené lhůtě 30 dnů uplatněny námitky Lesů České republiky, s. p. a Obce Měděnec.

Rozhodnutí o uplatněných námitkách:

Námitky Lesů České republiky, s.p., Krajské ředitelství Teplice, sídlem Dr. Vrbenského 2874/1, 415 01 Teplice

Námitka č. 1:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu (LČR), nesouhlasí s prohlášením pozemků (části) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z následujícího důvodu:

Ačkoliv návrh v čl. 2 odst. 2 stanoví, že se podmínky ochrany památkové zóny nevztahují na lesní hospodaření dle schváleného lesního hospodářského plánu (LHP) či osnov, bude mít prohlášení za památkovou zónu závažné dopady na lesní hospodaření LČR. Lesní hospodářství není toliko činnostmi upravenými v LHP, ale zahrnuje širší okruh činností, např. výstavba, údržba a opravy lesní dopravní sítě (lesních cest). Tyto činnosti (neupravované v LHP) mohou mít tedy charakter stavební činnosti, ačkoliv jde o činnosti úzce spojené a výhradně související s lesním hospodařením. Také výjimečně prováděné činnosti, prováděné „nad rámec“ LHP (a podléhající schválení orgánů státní správy lesa dle zákona o lesích) by nespádaly pod výjimku čl. 2 odst. 2. Těmito činnostmi mohou být např. mýtní těžby v porostech mladších 80 let (z důvodu ochrany přírody, rekonstrukce porostů poškozených biotickými činiteli apod.). V těchto směrech prohlášení památkové zóny ingeruje do lesnického hospodaření a excesivně zatěžuje vlastníka (lesních) pozemků při jeho hospodaření, které je upraveno primárně zákonem o lesích a je v pravomoci orgánů státní správy lesů v oblasti tohoto hospodaření vykonávat státní správu.

Rozhodnutí o námitce č. 1: námitka se zamítá

Odůvodnění:

Lesy České republiky, s.p. nesouhlasí s prohlášením pozemků za památkovou zónu s tím, že prohlášení bude mít závažné dopady, neboť nadměrně zasahuje do lesnického hospodaření a nadměrně zatěžuje vlastníka, aniž by jednak dopady blíže specifikovaly a kvantifikovaly zásahy vymykající se lesním hospodářským plánům a lesní hospodářské osnově, přičemž neberou v potaz veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví, který je neméně důležitý.

Tato problematika byla vysvětlena již v odůvodnění opatření obecné povahy v části Dopady na lesní hospodaření ve vztahu k hornické kulturní krajině. Z této části upozorňujeme zejména na povinnost vlastníka vyžádat si předem závazné stanovisko. Podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, v platném znění, je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17).

Jedná se o standardní povinnosti, které vyplývají ze zákona č. 20/1987 Sb. V námitce není uvedeno, jaké závažné dopady bude mít tento postup na lesní hospodaření LČR, a jakých konkrétních činností se tento postup týká. Mimo jiné byl za účelem vyloučení povinnosti vlastníka vyžádat si předem závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb.

zaveden institut plánu ochrany, ve kterém lze určit, u jakých nemovitostí, nejsou-li kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci nebo v památkové zóně, nebo u jakých druhů prací na nich včetně výsadby a kácení dřevin na veřejných prostranstvích, nemusí vlastníků postupovat podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb.

Pokud se týká údržby a opravy lesní dopravní sítě (lesních cest), kterou by bylo možné zařadit do okruhu terénních úprav, uvádíme, že terénní úpravou se rozumějí podle § 3 odst. 1 stavebního zákona „zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové terény, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, např. skladovací a odstavné plochy, násypy, zavážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu“. Dikce § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., upravená zákonem č. 186/2006 Sb. (např. použitý pojem terénní úpravy) vychází z terminologie stavebního zákona, aby nebyly pochybnosti o rozsahu a povaze daných činností.

Co se týká myšlenky těžby v porostech mladších 80 let, pojem úprava dřevin definovaná v § 6a zákona č. 20/1987 Sb. se vztahuje výlučně k veřejným prostranstvím. Úpravou dřevin není „pěstování a ochrana lesů, těžba dříví a zachování ostatních funkcí lesa“ – bez ohledu na intenzitu ani jakýkoli zásah na dřevinách (včetně kácení a výsadby) na místech, která definičně nespádají pod pojem „veřejného prostranství“ – to vymezuje ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Veřejné prostranství je primárně vymezeno zastavěným územím (intravilánem). Naopak lesem se rozumí lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa, funkcemi lesa jsou přínosy podmíněné existencí lesa, které se člení na produkční a mimoprodukční, hospodařením v lese se pak rozumí obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů a ostatní činnosti zabezpečující plnění funkcí lesa. Lze tedy dovodit, že prohlášení památkové zóny, resp. úprava dřevin podle památkového zákona v žádném případě nekoliduje s lesním hospodařením.

Z výše uvedeného vyplývá, že běžné činnosti související s hospodařením v lese nijak významně nezasahují do zájmů státní památkové péče a případná stavební činnost není vyloučena, pouze je při ní nezbytné propříštit přihlídnout i k zájmu na zachování kulturních hodnot území.

Námítka č. 2:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu (LČR), nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z následujícího důvodu:

Navrhovaný rozsah památkové zóny považujeme za nepřiměřený a v zásadě i bezdůvodný. Ačkoliv návrh zmiňuje několik starých důlních děl lokálního významu (bez bližší identifikace, kterou považujeme za zásadní), máme za to, že zde nejsou dány podmínky kulturně historického souvislého území tak, aby byla plošně prohlášena památková zóna. Ačkoliv v návrhu prohlášení památkové zóny je popisováno město Měděnec (jehož kulturně historický význam je odůvodněn: „...I přes ne zcela dochovanou původní strukturu sídla zůstal jeho historický urbanistický koncept zachován...“ Máme za to, že ani tato skutečnost není důvodem pro prohlášení památkové zóny v navrhovaném rozsahu a tím spíše neodůvodňuje vyhlášení památkové zóny ojedinělý výskyt starých důlních děl v okolí (přičemž tato díla jsou již dnes mnohdy těžko znatelná a dohledatelná a jejich kulturně historický význam je pochybný). Nadto podotýkáme, že ani z místní povědomosti nám výskyt (v návrhu popisovaných důlních

děl) není znám. Máme za to, že pro prohlášení památkové zóny by navrhované území muselo zahrnovat řádově desítky přímo souvisejících významných kulturních památek, které by mohly vytvořit soubor pro památkovou zónu.

Rozhodnutí o námitce č. 2: námitka se zamítá

Odůvodnění:

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, v § 6 uvádí, že území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury prohlásit za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany. Z uvedeného vyplývá, že zákon připouští vyhlášení památkové zóny také pro území, na němž nejsou žádné kulturní památky, ale jde o historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty. Hornická kulturní krajina Háj-Kovářská-Mědník představuje prvořadou montánní památku evropského významu, utvářenou mnohasetletou hornickou činností při dobývání železných a měděných rud. Nominované území ve vymezených hranicích obsahuje všechny podstatné znaky, nezbytné pro vyjádření jeho mimořádné univerzální hodnoty. Na svazích Mědníku, poprvé zmiňovaného v letech 1446–1449, se nachází jedinečné množství historických štol a šachet, dodnes dobře patrných z množství propadlin a odvalů. Terén zbavený vyšších porostů umožňuje volný přístup k památkám a sledování jednotlivých etap odkrývání ložisek od drobných odkopů až po dobývky a štoly. K nejdůležitějším štolám v lokalitě patří Marie Pomocná (*Mariahilf*) a Země zaslíbená, které jsou od roku 2007, respektive 2012 částečně zpřístupněny pro veřejnost. Štolu *Mariahilf* tvoří rozsáhlý komplex chodeb s unikátními ručně raženými partiemi ze 16.–17. století, štola Země zaslíbená, založená patrně v 16. století, se vyznačuje intaktně zachovanými úseky raženými sázením ohně a částmi zavezenými hlušinou ve formě suchých zdí. Další atributy památky tvoří drobné sakrální stavby, z nichž vrcholu kopce dominuje centrální kaple Neposkvrněného početí Panny Marie (1674). Stav území je díky soustavné údržbě stabilizovaný a zánik památek kontrolovaný. Celistvost a intaktnost území v daných hranicích neohrožují žádné probíhající ani plánované zásahy, integritu předmětů ochrany do budoucna zaručuje památková zóna, společná pro ochranu Vrchu Mědník, Hamerní rybník a Vápenky a lomu v Háji u Loučné pod Klínovcem. Všechny tři předměty ochrany s okolním územím se nalézají v památkové zóně Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská - Mědník. Integritu území dotvářejí další objekty situované v památkové zóně, např. bývalý závod Václava Řezáče, průmyslový komplex posledního železnorudného dolu na českém území (1968–1992), s pozůstatky povrchových staveb. V území se nalézají objekty, které jsou nejvýznamnějším dokladem těžby a zpracování vápence v české části Krušných hor, současně jde o nejstarší vápenku svého druhu v České republice. Provoz nechal postavit před polovinou 19. století majitel panství hrabě Buquoy, který vlastnil i nedaleké lomy. Odtud se vápenitý dolomit dovážel po visuté dráze, z níž byl sypán přímo do pecí. Jako palivo sloužilo výhradně dřevo z okolních lesů. Dvojice šachetních pecí pracovala až do roku 1924 a v omezené míře ještě ve třicátých letech minulého století. Stavba jako celek názorně vypovídá o technické úrovni zpracování vápence ve střední Evropě v polovině 19. století. Dodnes se dochovaly obě polygonální pece, pozůstatky dalších budov i lomů, v nichž byly dobývány dolomitické vápence.

Ministerstvo kultury s odbornou organizací státní památkové péče velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny právě s ohledem na nejen zachovaná důlní díla, ale i související hodnoty v území zachované právě v důsledku montánní činnosti jako takové. Z těchto důvodů považujeme rozsah památkové zóny za opodstatněný a žádoucí, a to i ve vztahu k jeho přeshraničnímu významu.

Námitka č. 3:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu (LČR), nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z násl. důvodu:

Z procesního hlediska máme za to, že správní orgán nepostupuje správně, když prohlášení za památkovou zónu řeší formou opatření obecné povahy. Máme za to, že jde o takový zásad do vlastnických práv širokého okruhu osob, který musí být podložen obecně právním aktem, nikoliv aktem správním.

Rozhodnutí o námitce č. 3: námitka se zamítá

Odůvodnění:

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, ale ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy na rozdíl od vyhlášky podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleznost ÚS sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn. že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu. Nutno dodat, že opatření obecné povahy je nový institut zakotvený ve správním řádu s účinností od roku 2006, přičemž Ministerstvo kultury od roku 2005 nepřistoupilo k vydání žádné vyhlášky o prohlášení území za památkovou zónu. Předložený návrh o prohlášení památkové zóny je tedy první od právní existence opatření obecné povahy. Navrhované opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlašování památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy tedy dává oproti projednávání návrhu právního předpisu větší možnost zapojení vlastníků a dalších dotčených osob do jeho

přípravy a právě zveřejnění na úřední desce a úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se má opatření obecné povahy týkat, (včetně zpřístupnění dálkovým přístupem) umožňuje zapojení širokého okruhu osob do jeho přípravy, včetně zajištění seznámení se s ním. Z těchto důvodů považujeme tuto námitku za bezpředmětnou.

Námitka č. 4:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu (LČR), nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z následujícího důvodu:

Máme za to, že předmětný návrh opatření obecné povahy trpí nedostatkem - neurčitostí ve výčtu předmětu ochrany. Návrh v čl. 1 „předmět ochrany“ obsahuje slovo „zejména“, což ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. b) „veškeré zásahy v nezastavěném území památkové zóny nesmí poškodit předmět ochrany a musí směřovat k zachování kulturních hodnot památkové zóny vymezených v článku 1“ vede k právní nejistotě dotčených subjektů. Není-li předmět ochrany jednoznačně prostorově specifikován, nelze s ohledem na právní jistotu dotčených subjektů (vlastníci pozemků) opatření obecné povahy v této podobě vydat.

*Rozhodnutí o námitce č. 4: **námitka se zamítá***

Odůvodnění:

Slovo „zejména“ značí zatím známé předměty ochrany vzniklé v důsledku montánní činnosti. Pokud se týká věcí prohlášených za kulturní památky, tato místa jsou přesně prostorově identifikována. Ostatní místa předmětu ochrany budou postupně přesně prostorově identifikována tak, jak bylo uvedeno na jednání Ministerstva kultury s Ministerstvem zemědělství. Vzhledem k tomu, že se jedná o územní tedy plošnou ochranu, která dosud nečinila v aplikační praxi problémy, postupuje správní orgán i v případě opatření obecné povahy dosud užívaným způsobem.

Námitka č. 5:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu (LČR), nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z následujícího důvodu:

V odůvodnění návrhu, kapitole „Přínosy památkové zóny pro region“ je mimo jiné uvedeno: „Plánuje se ...zpřístupnění dalších prohlídkových štol...a zřízení dalších naučných stezek...“, aniž by vlastníci pozemků – Lesům ČR - bylo známo, že by tyto záměry na pozemcích s právem hospodařit Lesům ČR byly řádně projednány. Dále máme za to, že případná realizace záměru „zpřístupnění dalších prohlídkových štol“ bude v kolizi např. s několika právními předpisy (např. zákon č. 114/1992 Sb.) a již v této fázi by na něj měly být upozorněny příslušné orgány státní správy.

*Rozhodnutí o námitce č. 5: **námitka se zamítá***

Odůvodnění:

Zpřístupnění štol a vybudování naučných stezek je následný kontinuální proces, na němž budou účastny dotčené subjekty LČR nevyjímaje. Pokud některé město plánuje zpřístupnění štol, je vždy postupováno v souladu s právními předpisy. Pokud je taková věc plánovaná, záměr je vždy projednán s LČR. Nejedná se o masové zpřístupnění podzemí, ale pouze o některé vybrané štolky. V případě záměru zřízení dalších naučných stezek, k záměru je vždy zpracovaný projekt. Při zřízení naučných stezek je postupováno v souladu s „Doporučenými

zásadami pro zřizování, značení a údržbu naučných stezek a pro zřizování bodových informačních panelů“.

Námitka Obce Měděnec, sídlem Nádražní 212, 431 84 Měděnec

Námitka č. 6:

Obec Měděnec požaduje změnu hranice mimo zastavěné území obce dle přiloženého nákresu, což je doloženo výpisem ze zasedání č. 24 zastupitelstva obce Měděnec ze dne 27.11.2013 usnesením č. 287/13.

Zastupitelstvo obce Měděnec požaduje výraznou změnu hranice části krajinného celku vedených v opatření obecné povahy o prohlášení části krajinného celku – území Hornické kulturní krajiny Háj – Kovářská – Mědník mimo zastavěné území obce jen Vrch Mědník. Na všech jednání se vždy hovořilo pouze o vrchu Mědník. Vzhledem k neustálému rozšiřování hranic montánní krajiny i do míst, kde těžba nikdy nebyla, vznáší obec Měděnec připomínku na památkovou a ochranou zónu v k. ú. obce. Těžba probíhala vždy na vrchu a dále směr Přísečnice a okolí, nikoliv směrem do obce. Zastupitelé obce Měděnec zvažují o vystoupení z projektu UNESCO.

Rozhodnutí o námitce č. 6: námitka se zamítá

Odůvodnění:

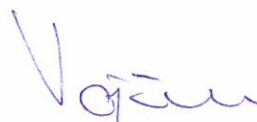
Hranici památkové zóny, která již byla redukována proti původnímu stavu, nelze dále redukovat. Výrazně byl zmenšen rozsah památkové zóny v bezprostředním okolí obce Měděnec, výjimku tvoří pouze objekt obecního úřadu, který se nachází při východním okraji památkové zóny. Hranice památkové zóny je vedena tak, aby v ní byly zahrnuty u Horní Halže pozůstatky po těžbě železných rud z 16. až 19. století. Hranici nelze redukovat ani v případě vrchu Mědník, protože na jeho jižním svahu jsou cenné pozůstatky po dolování. Hranice je vedena v dané linii rovněž z důvodu ochrany prostředí významného předmětu ochrany, kterým je právě vrch Mědník tak, aby byly zachovány i významné pohledové osy.

Hornická kulturní krajina Háj-Kovářská-Mědník představuje prvořadou montánní památku evropského významu, utvářenou mnohasetletou hornickou činností při dobývání železných a měděných rud. Nominované území ve vymezených hranicích obsahuje všechny podstatné znaky, nezbytné pro vyjádření jeho mimořádné univerzální hodnoty. Na svazích Mědníku, poprvé zmiňovaného v letech 1446–1449, se nachází jedinečné množství historických štol a šachet, dodnes dobře patrných z množství propadlin a odvalů. Terén zbavený vyšších porostů umožňuje volný přístup k památkám a sledování jednotlivých etap odkrývání ložisek od drobných odkopů až po dobývky a stoly. K nejdůležitějším štolám v lokalitě patří Marie Pomocná (*Mariahilf*) a Země zaslíbená, které jsou od roku 2007, respektive 2012 částečně zpřístupněny pro veřejnost. Štolu *Mariahilf* tvoří rozsáhlý komplex chodeb s unikátními ručně raženými partiemi ze 16.–17. století, štola Země zaslíbená, založená patrně v 16. století, se vyznačuje intaktně zachovanými úseky raženými sázením ohně a částmi zavezenými hlušinou ve formě suchých zdí. Další atributy památky tvoří drobné sakrální stavby, z nichž vrcholu kopce dominuje centrální kaple Neposkvrněného početí Panny Marie (1674). Stav území je díky soustavné údržbě stabilizovaný a zánik památek kontrolovaný. Celistvost a intaktnost území v daných hranicích neohrožují žádné probíhající ani plánované zásahy, integritu předmětů ochrany do budoucna zaručuje památková zóna, společná pro ochranu Vrchu Mědník, Hamerní rybník a Vápenky a lomu v Háji u Loučné pod Klínovcem. Všechny tři předměty s okolním územím byly z hlediska státní památkové péče České republiky prohlášeny za památkovou zónu Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská - Mědník. Integritu území dotváří statky situované v památkové zóně, kterým jsou např. bývalý závod Václava

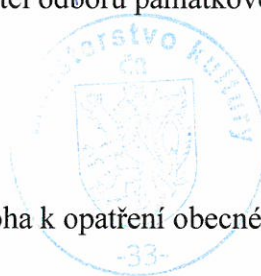
Řezáče, průmyslový komplex posledního železnorudného dolu na českém území (1968–1992), s pozůstatky povrchových staveb.

Poučení: Proti rozhodnutí o námitkách se nelze ve smyslu § 172 odst. 5 správního řádu odvolat ani podat rozklad.

V Praze dne 17. 1. 2014

.....
Mgr. Jiří Vajčner, PhD.
ředitel odboru památkové péče

Příloha k opatření obecné povahy č. 3/2014

Orientační mapa území památkové zóny Hornická kulturní krajina Háj – Kovářská – Mědník.

Památková zóna - Hornická krajina Háj - Kovářská - Mědník

